

[Krag.]

med Udgangen af Januar Maaned, at er der i denne Forbindelse Tale om Inflation — jeg mener nu, det kun kan lade sig gøre ved at misbruge dette Ord —, saa er denne Inflation under Regeringsmagtens Kontrol, saa har den indtil denne Dag ikke ført ud over det Stade, hvor man har Haand i Hanke med denne saa overordentlig betydningsfulde Sag.

Og saaledes som det er paapeget i Aften af det ærede Medlem Hr. Holstein, er netop den Politik, som er blevet Resultatet af den sluttede Overenskomst, i saa at sige alle Enkeltheder den Politik, som ud over Verden er ført i de Lande, hvor man ogsaa valutamæssigt har maattet føre en Kamp for at holde Erhvervslivet oppe. Ganske den samme Politik! Men naturligvis, den engelske nationale Regerings førende Folk, de førende Folk i U. S. A., de førende Folk i vore Nabolande, ja, de er Sinkere og politiske Analfabeter i Sammenligning med de førende Folk indenfor det konservative Folkeparti!

Hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil benytte Lejligheden til nu at klarlægge for dette høje Ting, hvad der er de Konservatives Politik overfor Kriseforliget, saa vil det paa ingen Maade være uden Interesse. Det ærede Medlem har bekendtgjort for Maaneder tilbage, at allerede ved Nytaarstid var det konservative Folkepartis Kriseprogram udformet, og det blev sagt ud over Landet, at nu kunde vi meget snart vente i Lovforslags Form Klarlæggelse af denne Politik; men udover Kravet om Opsigelse af Handelstraktater, om Undersøgelse gennem en Kommission af de sønderjydske økonomiske Forhold og et Forslag om Korntold er det ikke mig bekendt, at man har søgt dette fuldt færdige Program udformet.

Jeg har egentlig nærmest haft Indtrykket af, at de Konservatives politiske Retningslinje for nærværende var det at sige Ja overfor Regeringen til enhver Ting, som Venstre siger Nej til. Det kan jo ogsaa være et Program, men det er i hvert Tilfælde ikke et Program, som de selv har Raadighed over, det er et Program, hvis Omfang under alle Omstændigheder bestemmes af andre. Derfor vil det være saare interessant her at faa en Redegørelse for, hvad der overfor den nuværende økonomiske og finansielle og handelspolitiske Situation er det konservative Folkepartis virkelige Program, herunder ogsaa, som det ærede Medlem Hr. Holstein for et Øjeblik siden spurgte det konservative

Folkeparti om, Redegørelse for, under hvilken Form man agter at udforme den aktive Handelspolitik, saaledes at man derigennem faar givet et Hovedbidrag til at løse Erhvervslivets Problemer.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Statsminister, at det var ikke min Hensigt at genere hverken den højtærede Statsminister eller den høje Regering med min Omtale af de Rygter, som Regeringspressen har indeholdt med Hensyn til Ministeriets Sammensætning i den nærmest kommende Tid. Jeg forstod jo af den Maade, hvorpaa den højtærede Statsminister tog paa denne Sag, at Rygterne taler Sandhed, og jeg vil heller ikke gaa i Rette med den højtærede Statsminister, naar han siger, at naar dette Rygte omsættes i Virkelighed, og den højtærede Finansminister forlægger sin velsignelsesrige Virksomhed til en anden Tumbleplads, vil han kunne gøre dette med Hæder.

Det er altsaa den højtærede Statsministers Mening, og jeg vil glæde mig paa den højtærede Finansministers Vegne, hvis det ogsaa maatte blive Offentlighedens Mening, naar Skridtet er gjort, og hvis det maatte blive ogsaa den Dom, som Historien fælder over den højtærede Finansministers Virksomhed. Men jeg kan dog ikke undlade at sige til den højtærede Statsminister, at man bør aldrig foregribe Historiens Dom. Det gaar næsten altid saaledes, at den, der forsøger derpaa, ikke kommer godt fra det.

Jeg har ikke rigtig forstaaet, hvorfor den højtærede Statsminister kom til det Resultat, at jeg og mit Parti gennem de Aar, den højtærede Finansminister har styret Landets Økonomi, skulde have plejet det Formaal at forvandle den højtærede Finansminister fra at være Opfinderen af den ærlige Finanslov til at være den store Laaner. Nej, det har paa ingen Maade været vor Interesse, at dette skulde ske. Det er jo desværre sket, men vi har peget paa i Tide, paa hvilken Maade det kunde undgaas, men det har Regeringen jo ikke haft Øret aabent for.

Den højtærede Statsminister forsikrede nu her, at Nedsæringsvejen er ikke farbar, og den højtærede Statsminister vilde holde fast ved de Udtalelser, han i saa Henseende havde fremsat ud over Landet. Naar vi fra vor Side hævder, at Skattevejen ikke er farbar overfor fremtidige Underskud, i hvert Fald ikke saa længe de økonomiske Tilstande i det danske Samfund er, som de nu er, ja, saa kunde det, da den højtærede Statsminister for at kunne komme gennem